

AFGØRELSE
(Varmeforsyning)

energi
KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

Afgørelsen offentliggøres i anonymiseret form

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA [...] over
AFGØRELSE FRA Københavns Energi, Forsyning af 31. januar 2002
OM Afslag på dispensation fra tilslutningspligt til fjernvarme
og forbud mod etablering af elvarme

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

NÆVNETS Nævningsformand, professor, cand.jur. Christen Boye Jacob-
SAMMEN- sen
SÆTNING Næstformand, professor, dr.polit. Chr. Hjorth-Andersen
I SAGEN Professor, dr.jur. Jens Fejø
Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
Fhv. overing., cand.polyt. Jørgen Klitgaard

NÆVNETS Københavns Energi, Forsynings afgørelse ophæves og
AFGØRELSE hjemvises til fornyet behandling.

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved klage af 9. juni 2003 fra [...] over Københavns Energis afgørelse af 31. januar 2002.

Københavns Energi har til nævnet fremsendt oplysninger og bemærkninger til Energiklagenævnet ved brev af 12. august 2003.

Københavns Energis brev af 12. august 2003 har været forelagt klager, som ikke har fremsendt bemærkninger hertil.

Den påklagede afgørelse

Fra Københavns Energis "afgørelse" af 31. januar 2002 citeres:

" [...], **Fjernvarme**

Som svar på Deres brev af 22. november 2001, som jeg beklager, at vi har været længe om at svare på, kan jeg oplyse, at den tilsendte varmetabsberegning ikke ændrer på vores opfattelse af, at Deres hus **ikke er et lavenergihus**.

Vi må derfor holde os til, at der skal installeres centralvarme med fjernvarme i ejendommen. Deres dispensation for el-opvarmning udløb 1. april 2000.

Vi regner med at De hurtigst muligt, og senest i løbet af de kommende 5 måneder, får ændret Deres opvarmningsanlæg.”

Forud for det citerede brev havde klageren flere gange søgt om dispensation eller fritagelse fra tilslutningspligt til fjernvarme. Fra Københavns Energis brev af 29. januar 2001 til klageren citeres:

” [...], **Fjernvarme**

Som svar på Deres brev af 23. november 2000 kan vi oplyse følgende:

Som allerede oplyst i vores brev af 19. februar 2000, kan der ikke gives dispensation for brug af fjernvarme til Deres ejendom, da den ikke kan betragtes som et lavenergihus.

Da det imidlertid vil tage os nogen tid at finde den rigtige løsning på Deres problem, vil vi fra 1. januar 2001 og indtil videre sætte betaling af effektbetaling, den faste afgift på fjernvarmeregningen, i bero. Fakturaen, som De har betalt 12. december 2000, vil ikke blive tilbagebetalt, men vi sender ikke yderligere fakturaer, før der er fundet en løsning.

Vi vender tilbage med et forslag til løsning af Deres problem.”

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

Side 2 af 12

Klagen til Energiklagenævnet

[...] klagede til Energiklagenævnet ved brev af 9. juni 2003 over Københavns Energis behandling af sagen. Klageren anførte, at sagen har varet 3 år. Klageren anførte, at Københavns Energi trods gentagne henvendelser ikke havde besvaret klagerens henvendelser vedr. at dennes Genvexanlæg stadig havde brug for energi (elektricitet) i 4 vintermåneder.

Klageren anførte i brev af 23. november 2000 til Københavns Energi, at huset havde et returluft varmepumpeanlæg (Fighter 310 P), som 8 måneder om året kan opvarme huset, mens der skal suppleres med anvendelse af en el-patron i de fire kolde måneder. På grund af et tidligere afslag på dispensation fra Københavns Energi skulle et fjernvarmemodul kobles til Fighter 310 P, som er et lavtemperaturanlæg. En sammenkobling ville koste 40.000 kr og alene skulle anvendes 4 måneder om året. Videre kunne Dansk Energi Teknik ikke garantere tilstrækkelig nedkøling, som krævet af Københavns Energi. Klageren spurgte i brevet, hvorfor Københavns Energi ikke oplyste, at Fighter 310 P ikke passede til fjernvarmetilslutning.

Supplerende sagsoplysninger

Københavns Energi fremsendte kopi af sagens akter til Energiklagenævnet ved brev af 12. august 2003. Herfra citeres:

” [...] byggede i 1999 et svensk træhus på [...]. Han havde forinden ønsket dispensation fra fjernvarmetilslutning, da han mente at byggeriet ifølge Bygningsreglementet var et Lavenergihus.

Efter vores beregning af ejendommens energibehov blev dette afslået, og [...], som ejer ejendommen, underskrev den 8. juni 1999 en "Aftale om Fjernvarmelevering" med Københavns Belysningsvæsen, senere Københavns Energi.

Stikledningerne blev færdigmeldt 25. juni 1999, og ejendommen skulle senest aftage fjernvarme fra 17. januar 2000, eller alternativt betale den faste afgift på fjernvarmeregningen fra denne dato. Den faste afgift beløber sig for denne ejendom til 2.118,- kr./år incl.moms.

Ejendommen søgte godkendelse af en svensk fjernvarmeunit, som delvis var elforsynet. Unitten skulle ombygges en del, for at kunne godkendes i Københavns Energis forsyningsområde, og ejendommen fik derfor en dispensation til elopvarmning med denne unit til 1. april 2000. Dispensationen til fjernvarmeforsyning blev senere udvidet til 1. januar 2001.

Den 31. januar 2002 meddelte vi ejer, at vi ville starte opkrævning af den faste afgift på fjernvarmeregningen senest 5 måneder efter.

Vi gør opmærksom på, at ejendommen stadig opvarmes med et ulovligt elvarmeanlæg.”

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

Side 3 af 12

Supplerende oplysninger om Københavns Energi

Energiklagenævnet har i forbindelse med en anden sag ført korrespondance med Københavns Kommune om Københavns Energis organisation, herunder særligt om Københavns Energi var et aktieselskab. Anledningen til nævnets forespørgsel var bl.a., at der på adressen angivet på Københavns Energis brevpapir (Vognmagergade 8) i det Centrale Virksomhedsregister er registreret flere aktieselskaber hvori "Københavns Energi" indgår. Flere af disse anvender samme logo, som er anvendt på de påklagede afgørelser i denne og andre sager. Nævnets interesse angik, om det var et af disse aktieselskaber, der havde truffet afgørelse i sagen.

Københavns Kommune, Miljø- og Forsyningsforvaltningen svarede ved brev af 19. december 2003 Energiklagenævnet således i nævnets j.nr. 21-178:

”[.....]

Københavns Energi, Forsyning, som har truffet afgørelse i sagen om dispensation, er ikke en del af et aktieselskab, men derimod en del af den kommunale forvaltning, og indgår som sådan i et over-/underordningsforhold til Miljø- og Forsyningsforvaltningen. Miljø- og Forsyningsforvaltningen er derfor ikke afskåret fra at delegere afgørelseskompetencen til Københavns Energi, Forsyning. Endvidere bemærkes, at bestemmelserne i tilslutningsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000) ikke indeholder et delegationsforbud, hvorfor Borgerrepræsentationen tilsvarende

kan delegere sin afgørelseskompetence til Miljø- og Forsyningsforvaltningen.

Delegation af kompetencen til at træffe afgørelse efter varmemforsyningsloven i en række forskellige sager er delegeret fra Borgerrepræsentationen til Miljø- og Forsyningsudvalget og Københavns Energi. Det er i den forbindelse fastlagt, at Københavns Energi kan meddele dispensation til folkepensionister i henhold til tilslutningsbekendtgørelsens § 17, stk. 3. Derudover kan København Energi meddele dispensation ved uforholdsvist store driftsomkostninger i henhold til § 17, stk. 1, og endelig kan Københavns Energi meddele fritagelse til ejendomme, som ikke kan kræves tilsluttet i henhold til bekendtgørelsens § 15. Alle øvrige sager behandles af Miljø- & Forsyningsforvaltningen.

Da ejendommens ejer på [...] ikke er folkepensionist, har Københavns Energi i henhold til den fastlagte delegation ikke meddelt dispensation, men oplyst, at der muligvis ved indsendelse af yderligere dokumentation kan opnås dispensation af andre årsager. I tilfælde af, at Københavns Energi ikke har kompetencen til at træffe afgørelse, vil Københavns Energi videresende ansøgningen til Københavns Kommune. Der henvises til Københavns Energis brev af 28. januar 2003 til beboerne af [...] (vedlagt i kopi) .

Efter indsendelse af olieregninger har Københavns Energi foretaget en standardberegning for at kunne vurdere, om der var tale om uforholdsvist store driftsudgifter, hvor Københavns Energi ligeledes har fået delegeret kompetencen til at træffe afgørelse. Beregningen viste en besparelse, hvorefter Københavns Energi fastholdt afslaget på dispensation i et brev af 13. maj 2003 (kopi vedlagt). Københavns Energi angav endvidere økonomiske vanskeligheder som mulig grundlag for dispensation, hvor Miljø- og Forsyningsforvaltningen som anført ovenfor har kompetencen til at træffe afgørelse. Da der ikke fremkom yderligere dokumentation, fik Miljø- & Forsyningsforvaltningen ikke oversendt sagen til afgørelse. Københavns Energi har i afslaget til kunden på dispensationsansøgningen meddelt ankemuligheder og tidsfrister.

I tilfælde af klage til Energiklagenævnet over Københavns Energis afgørelse er proceduren, at Miljø- og Forsyningsforvaltningen - som i den foreliggende sag - videresender klagen til Energiklagenævnet, og forvaltningen træffer i den forbindelse ikke en ny selvstændig afgørelse i sagen. Formuleringen i Miljø- og Forsyningsforvaltningens oversendelsesbrev kan imidlertid rejse tvivl om, hvem der har truffet afgørelse i sagen, hvilket forvaltningen har noteret sig og vil tage konsekvensen af i kommende sager.

[.....]"

Energiklagenævnets praksis

Fra Energiklagenævnets afgørelse af 19. april 2004 i j.nr. 21-38 citeres:

"[.....]

Nævnet bemærker indledningsvis, at en kommune ved afgørelsen af om der skal meddeles dispensation efter § 17, stk. 1, efter

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

Side 4 af 12

nævnets opfattelse har vide rammer med hensyn til hvilke forhold, der kan indgå i afgørelsen og med hvilken vægt. [.....]”

Fra Energiklagenævnets afgørelse af 10. december 2003 i j.nr. 21-45 citeres:

”[.....]

For så vidt angår spørgsmålet, om der bør dispenseres fra tilslutningspligten med hjemmel i tilslutningsbekendtgørelsens § 17, følger det af bestemmelsen, at kommunen kan fritage for tilslutning eller forlænge tilslutningsfristen i særlige tilfælde. De særlige tilfælde er ikke nærmere defineret eller begrænsede i bekendtgørelsen eller vejledningen hertil. Der vil således kunne dispenseres under hensyn til såvel varmforsyningsmæssige som andre grunde, herunder personlige forhold for ansøgeren, hvis kommunen vurderer, at der foreligger særlige tilfælde. Nævnet finder ikke – under henvisning til nævnets bemærkninger vedrørende tilslutningsbekendtgørelsens § 15 - at der foreligger varmforsyningsmæssige grunde, der kan begrunde en tilsidesættelse af kommunens skøn ved at meddele Dem dispensation efter § 17. Nævnet finder heller ikke, at der i sagen foreligger oplysninger, der kan begrunde en dispensation under henvisning til ansøgerens personlige forhold.

[.....]”

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

Side 5 af 12

Fra Energiklagenævnets afgørelse af 28. juni 2004 i j.nr. 21-44 citeres:

”[.....]

Nævnet bemærker, at afgørelsen af 20. april 2001 ikke indeholder en nærmere begrundelse for afslaget, ligesom det ikke angives, med hvilken hjemmel afgørelsen er truffet. Nævnet anser med forvaltningslovens bestemmelser in mente dette for kritisabelt, og bemærker, at kommunen i forhold til klageren optræder som både fjernvarmeudbyder (udøver af faktisk forvaltningsvirksomhed), aftalepart (overenskomsten) og varmeplanmyndighed (tilslutningspligt), hvilket efter nævnets opfattelse skærper kravene til hjemmel og begrundelse.

Nævnet finder dog ikke at burde hjemvise sagen på dette punkt, idet nævnet ikke har grundlag for at antage, at der foreligger forhold, der kan begrunde en dispensation fra tilslutningspligten.

[.....]”

Fra Energiklagenævnets afgørelse af 17. maj 2004 i j.nr. 21-97 citeres:

”[.....]

Det er endvidere ikke nævnets opfattelse, at det strider mod tilslutningsbekendtgørelsen at kommunalbestyrelsens kompetence til at træffe afgørelse om dispensation er delegeret til kommunens Miljø og Teknik-udvalg.

[.....]”

Fra Energiklagenævnets afgørelse af 3. december 2004 i j.nr. 521-22 citeres:

”[.....]

Vedr. den påklagede afgørelses begrundelse

Den påklagede afgørelse af 13. november 2003 hverken indeholder eller er ledsaget af en begrundelse, herunder ejheller en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet, jf. forvaltningslovens § 24, stk. 1, 1. pkt. Disse mangler ses dog udbedret ved sekretariatets skrivelse af 3. august 2004. Klageren har modtaget kopi heraf via nævnet. Afgørelsen, som beror på et skøn, indeholder heller ikke en angivelse af de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen, jf. § 24, stk. 1, 2. pkt., ligesom det ikke er angivet hvilke faktiske omstændigheder, der er tillagt væsentlig betydning.

Energiklagenævnet tiltræder Registreringsudvalgets opfattelse af, at det er en fejl, at Registreringsudvalgets afgørelse af 13. november 2003 ikke blev ledsaget af den ovenfor angivne begrundelse.

Uanset, at denne fejl normalt ville have medført ophævelse og hjemvisning til fornyet behandling, finder nævnet, at det nødvendige grundlag for at behandle klagen er til stede. Nævnet lægger herved vægt på, at begrundelse er givet efterfølgende, og at klageren har haft adgang til at fremsætte sine bemærkninger under sagens behandling for Energiklagenævnet.

[.....]"

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

Side 6 af 12

Fra Energiklagenævnets afgørelse af 21. juli 2004 i j.nr. 21-264 citeres:

"[.....]

Ifølge varmforsyningslovgivningen, jf. § 7, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning mv. til kollektive varmforsyningsanlæg, indebærer tilslutningspligt, 1) at forsyningsselskabet kan pålægge ejendommens ejer at betale den tilslutningsafgift og de afgifter, som ifølge selskabets anmeldelse til Energitilsynet er gældende for ejendomme, som tilsluttes anlægget, og 2) at forsyningsselskabet kan etablere de i bekendtgørelsens § 6, stk. 2 nævnte anlæg og stikledninger. Pålæg af tilslutningspligt efter varmforsyningsloven indebærer således ikke pligt til at aftage varme og indebærer heller ikke forbud mod bestemte opvarmningsformer.

[.....]"

Fra Energiklagenævnets afgørelse af 27. marts 2003 i j.nr. 21-11 citeres:

"[.....]

Med hensyn til det i afgørelsen omtalte forbud mod elvarme skal nævnet tilføje, at det af pkt. 3.2 i cirkulære nr. 5020 af 30. november 1988 om forbud efter varmforsyningsloven mod etablering af elopvarmning fremgår, at forbudet alene retter sig mod elopvarmningssystemer, der ikke eller kun vanskeligt vil kunne tilsluttes et kollektivt forsyningssystem. Et forbud omfatter således alene installation af direkte elopvarmning og f.eks. ikke elpatroner i et vandbåret centralsystem eller eldrevne varmepumper. Et el-varmelegeme som anvendes til at yde tilskudsvarme i en varmepumpeunit med varmegenvinding er således ikke omfattet af et forbud mod elvarme.

Der er således ikke pligt til at fjernvarmen skal træde ind når varmepumpen ikke kan klare opvarmningen, men ejendommens

ejer har som ovenfor anført pligt til at betale den tilslutningsafgift og de afgifter, som ifølge selskabets anmeldelse til Energitilsynet er gældende for ejendomme, som tilsluttes anlægget, og pligt til at lade forsyningsselskabet etablere stikledning frem til bygningen.
[.....]”

Retsgrundlag

Fra bekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 af lov om varmforsyning citeres:

”§ 11. Hvis det forudsættes i et godkendt projekt for et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan kommunalbestyrelsen senest ved udstedelse af byggetilladelse bestemme, at ny bebyggelse ved ibrugtagningen skal tilsluttes anlægget. Kommunalbestyrelsen godkender vilkårene for tilslutningen.

Stk. 2. [.....]

Stk. 3. [.....]

[.....]

§ 14. Hvis det skønnes nødvendigt til gennemførelse af varmforsyningsplanlægningen, kan kommunalbestyrelsen bestemme, at nærmere angivne opvarmningssystemer ikke må etableres i eksisterende eller ny bebyggelse inden for et afgrænset geografisk område.

Stk. 2. [.....]

Stk. 3. [.....]”

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

Side 7 af 12

Fra den i dag gældende bekendtgørelse nr. 581 af 22. juni 2000 om tilslutning mv. til kollektive varmforsyningsanlæg citeres:

”§ 7. Kommunalbestyrelsens beslutning om at pålægge en ejendom tilslutningspligt til et kollektivt varmforsyningsanlæg indebærer:

1) at forsyningsselskabet fra tilslutningstidspunktet, jf. stk. 2, kan pålægge ejendommens ejer at betale den tilslutningsafgift og de afgifter, som ifølge selskabets anmeldelse til Energitilsynet er gældende for ejendomme, som tilsluttes anlægget, og

2) at forsyningsselskabet kan etablere de i § 6, stk. 2, nævnte anlæg mv. samt stikledninger.

Stk. 2. [.....]

[.....]

Eksisterende bebyggelse, der ikke kan kræves tilsluttet

§ 15. Følgende kategorier af eksisterende bebyggelse kan ikke kræves tilsluttet et kollektivt varmforsyningsanlæg:

1) bygninger, hvor omstilling til kollektiv varmforsyning på grund af nødvendige, større installations- eller bygningsmæssige ændringer efter kommunalbestyrelsens skøn vil være uforholdsmæssigt bekostelig,

2) bygninger, der er indrettet med solvarmeanlæg, varmepumper, vindmøller, biogasanlæg, komposteringsvarmeanlæg, vandkraftanlæg, træfyr eller halmfyr, og hvor anlægget eller anlæggene tilsammen efter kommunalbestyrelsens skøn har

en kapacitet, som kan dække mere end halvdelen af bygningens energiforbrug til opvarmning og forsyning med varmt vand,

3) [.....]

4) [.....]

5) [.....]

[.....]

Dispensation

§ 17. Kommunalbestyrelsen kan i særlige tilfælde efter ansøgning beslutte, at ny eller eksisterende bebyggelse, der er pålagt tilslutningspligt, skal fritages for tilslutning, ligesom der i særlige tilfælde kan meddeles forlængelse af tilslutningsfristen, jf. § 10.

Stk. 2. Energistyrelsen kan i enkeltstående tilfælde meddele kommunalbestyrelsen adgang til at forlænge fristen for tilslutning til max. 15 år.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen giver efter ansøgning dispensation for tilslutningspligt til folkepensionister.

[.....]

§ 19. Hvis kommunalbestyrelsen skønner, at det er nødvendigt til gennemførelse af varmforsyningsplanlægningen efter varmforsyningslovens kapitel 2, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at nærmere angivne opvarmningssystemer ikke må etableres i ny bebyggelse inden for et afgrænset geografisk område.

Stk. 2. [.....]

Stk. 3. Forbud kan ikke nedlægges mod etablering af anlæg, som er nævnt i § 15, punkt 2 og 3. Forbud omfatter ikke bygninger nævnt i § 15, punkt 5.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsen kan efter ansøgning meddele dispensation fra et forbud.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens beslutning efter stk. 1 og stk. 2 skal meddeles ejendommens ejer snarest muligt og senest ved udstedelse af byggetilladelse.”

Cirkulære nr. 5020 af 30. november 1988 om forbud efter varmforsyningsloven mod etablering af el-opvarmning i ny bebyggelse beliggende i kollektive forsyningsområder er udsendt med hjemmel i den dengang gældende varmforsyningslov (lovbekendtgørelse nr. 330 af 29. juni 1983), og vedrører kommunalbestyrelsernes administration af dennes § 21, stk. 1. Disse bestemmelser findes i dag næsten enslydende i varmforsyningslovens § 14, stk. 1, citeret ovenfor. Fra cirkulæret citeres:

”[.....]

3. Forbudets indhold og omfang

Svarende til den gældende bestemmelse i § 21, stk. 1, angår det af pålægget omfattede forbud alene etablering af elopvarmning i ny bebyggelse og berører således ikke eksisterende bebyggelse.

Forbudet retter sig ligesom den gældende bestemmelse alene mod elopvarmningssystemer, der ikke eller kun vanskeligt vil kunne

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

Side 8 af 12

tilsluttes et kollektivt forsyningssystem. Forbudet omfatter således alene installation af direkte elopvarmning og f.eks. ikke el-patroner i et vandbåret centralsystem eller eldrevne varmepumper. På samme måde er forbudet alene rettet mod installation af elopvarmning som bebyggelsens primære varmekilde. Forbudet hindrer således ikke opsætning af elradiatorer i begrænset omfang som supplerende varmekilde f.eks. i yderrum eller loftsrum. For forbudet gælder samme undtagelser og dispensationsbeføjelser som ved administration af forbudet efter den gældende bestemmelse i § 21, stk. 1, jfr. tilslutningsbekendtgørelsens § 15.

[.....]

For så vidt angår de særlige tilfælde, hvor ombygningen af eksisterende bebyggelse har en så omfattende karakter, at den kan anses som ny bebyggelse i lovens forstand, skal det fremhæves, at byggetekniske forhold kan føre til undtagelse fra forbudet. Det vil være tilfældet, hvor bygningens omstilling til kollektiv varmesforsyning vil være uforholdsmæssig dyr på grund af de herved nødvendiggjorte større installations- eller bygningsændringer. Dette forhold vil være af særlig betydning for byfornyelse.

[.....]”

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

Side 9 af 12

Fra forvaltningsloven, lov nr. 571 af 19. december 1985, citeres:

”§ 7. En forvaltningsmyndighed skal i fornødent omfang yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.

Stk. 2. [.....]

[.....]

”§ 22. En afgørelse skal, når den meddeles skriftligt, være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.”

[.....]

”§ 24. En begrundelse for en afgørelse skal indeholde en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke afgørelsen er truffet. I det omfang, afgørelsen efter disse regler beror på et administrativt skøn, skal begrundelsen tillige angive de hovedhensyn, der har været bestemmende for skønsudøvelsen.

Stk. 2. Begrundelsen skal endvidere om fornødent indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Stk. 3. [.....].

§ 25. Afgørelser, som kan påklages til anden forvaltningsmyndighed, skal, når de meddeles skriftligt, være ledsaget af en vejledning om klageadgang med angivelse af klageinstans og oplysning om fremgangsmåden ved indgivelse af klage, herunder om eventuel tidsfrist. Det gælder dog ikke, hvis afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold.

Stk. 2. [.....]”

Energiklagenævnets bemærkninger

1. Nævnet bemærker indledningsvis, at kompetencen til at meddele dispensation efter § 17 i bekendtgørelse 581/2000 tilkommer kommunalbestyrelsen, d.v.s. i København Borgerrepræsentationen.

Det strider ikke mod tilslutningsbekendtgørelsen at kommunalbestyrelsens kompetence til at træffe afgørelse om dispensation delegeres til forvaltningen i den pågældende kommune.

Nævnet lægger i den forbindelse til grund, at Københavns Energi, Forsyning er en del af den kommunale forvaltning, og dermed ikke er et aktieselskab.

2. Den påklagede afgørelse er affattet på brevpapir med Københavns Energis logo og adresse. Det fremgår ikke af afgørelsen eller den forudgående brevveksling med klageren, om Københavns Energi, Forsyning er en del af Københavns Kommune (med myndighedskompetence), eller om det er et forsynings-selskab.

På adressen angivet på brevpapiret er i det Centrale Virksomhedsregister registreret flere aktieselskaber hvori "Københavns Energi" indgår. Flere af disse anvender samme logo, som er anvendt på den påklagede afgørelse.

Nævnet finder anledning til at kritisere, at det ikke fremgår af afgørelsen, at den er truffet af Københavns Kommune. Det bidrager til uklarheden, at flere aktieselskaber anvender samme logo, som er anvendt på den påklagede afgørelse.

I tilfælde som dette, hvor den kommunale myndighedskompetence varetages af en afdeling af den kommunale forvaltning, der ligeledes varetager driften af den kommunale fjernvarmeforsyning, må kommunen ved varetagelse af disse to opgaver klart tilkendegive, i hvilken egenskab den henvender sig til borgerne. Det må ligeledes klart fremgå, at der er tale om en del af den kommunale forvaltning.

3. Nævnet finder det videre kritisabelt, at den påklagede afgørelse ikke indeholder en henvisning til de retsregler, i henhold til hvilke den truffet, jf. §§ 22 og 24, stk. 1, i forvaltningsloven, eller klagevejledning jf. § 25, stk. 1. Det bemærkes videre, at Københavns Energi heller ikke ved de tidligere afgørelser i sagen eller øvrige henvendelser til klageren, har oplyst denne om, hvilke retsregler, der fandt anvendelse. Nævnet anser efter forvaltningslovens bestemmelser dette for kritisabelt, og bemærker, at kommunen i forhold til klageren optræder som både fjernvarmeudbyder (udøver af faktisk forvaltningsvirksomhed), aftalepart (overenskomsten) og varmeplanmyndighed (tilslutnings-

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

Side 10 af 12

pligt), hvilket efter nævnets opfattelse skærper kravene til hjemmel og begrundelse.

4. Det fremgår ikke af afgørelsen eller sagen i øvrig, på hvilket retligt grundlag, der består et forbud mod fortsat anvendelse af el-patron, som anvendes i klagerens varmegenvindingsanlæg i årets 4 kolde måneder. Som sagen er oplyst konstaterer nævnet, at forbudet ikke har hjemmel i § 14, stk. 1, i varmforsyningsloven og § 19, stk. 1 i tilslutningsbekendtgørelsen, idet forbud efter disse bestemmelser ikke omfatter el-patroner i et vandbåret system.

Københavns Energi meddelte i den påklagede afgørelse, at ”der skal installeres centralvarme med fjernvarme i ejendommen”, og at ”Vi regner med at De hurtigst muligt, og senest i løbet af de kommende 5 måneder, får ændret Deres opvarmningsanlæg.”

Som det fremgår af § 7 i tilslutningsbekendtgørelsen og nævnets praksis citeret ovenfor, indebærer tilslutningspligten ikke en pligt til at indrette ejendommens varmeanlæg på en bestemt måde eller til at aftage fjernvarme, som forudsat af Københavns Energi. Afgørelsen er således uden hjemmel med hensyn til disse krav.

5. Som sagen er oplyst for nævnet, kunne klageren derfor lovligt have fortsat med at anvende det allerede etablerede anlæg med en el-patron til supplerende opvarmning i de kolde måneder.

Nævnet finder, at Københavns Energis behandling af sagen og de trufne afgørelser lider af flere væsentlige formelle og indholdsmæssige mangler, og den påklagede afgørelse ophæves og sagen hjemvises til fornyet behandling.

Det fremhæves, at et afslag på dispensation ikke indebærer en pligt til at indgå aftale med Københavns Energi om levering af fjernvarme.

6. Vedrørende den fornyede behandling finder Energiklagenævnet anledning til at fremhæve følgende:

Dersom Københavns Energi fastholder, at klageren ikke må anvende el-patronen, og at der skal installeres fjernvarme i ejendommen, må der redegøres for det retlige grundlag herfor.

Københavns Energi skal ved den fornyede behandling tage stilling til, om der er ”særlige forhold” i sagen, som kan begrunde en dispensation efter § 17 i tilslutningsbekendtgørelsen.

14. februar 2005

J.nr.: 21-152
Eksp.nr.: 19274
SPR-EKN

Side 11 af 12

Københavns Kommunes fornyede afgørelse i sagen vil kunne påklages til Energiklagenævnet, i det omfang den er truffet af kommunen i egenskab af varmeplanmyndighed efter varmforsyningsloven.

Eventuel klage over Københavns Energi i egenskab af forsyningsselskab kan rettes til Energitilsynet eller Ankenævnet på Energiområdet, begge Nyropsgade 30, 1780 København V.

Energiklagenævnets afgørelse

Københavns Energis afgørelse af 31. januar 2002 og tidligere afgørelser om tilslutningspligt for klagerens ejendom [...], ophæves og hjemvises til fornyet behandling.

14. februar 2005

J.nr.: 21-152

Eksp.nr.: 19274

SPR-EKN

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 9. februar 2005.

Side 12 af 12

Afgørelsen er truffet efter § 26, stk. 1, i lov om varmforsyning, jf. bekendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 af lov om varmforsyning og kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Afgørelsen er sendt til Københavns Kommune og klageren.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Christen Boye Jacobsen
Nævnensformand

/ Søren Præstholt
Fuldmægtig